



ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΙΕΡΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ



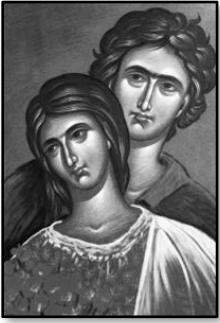
Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ



Ο άνθρωπος είναι το ανώτερο και τελειότερο δημιούργημα του Θεού μέσα στην κτίση, διότι πλάστηκε κατά την εικόνα Του. Αυτό σημαίνει ότι δημιουργήθηκε κατά το πρωτότυπο και αρχέτυπο του Θεού, φέροντας μοναδικά,

υψηλά και υπέροχα χαρίσματα, που τα έχει μόνο ο Θεός. Δηλαδή, αυτοσυνειδησία, λογική, ελεύθερη βούληση και αθάνατη ψυχή. Γι' αυτό κι έχει τη δυνατότητα να δημιουργεί πολιτισμό και να προοδεύει στη γνώση, στις τέχνες και τις επιστήμες.

Πλάστηκε όμως και με μια άλλη προοπτική που τον καθιστά ασυγκρίτως ανώτερο από τα υπόλοιπα έμβια όντα. Να γίνει όμοιος με τον Θεό, ως προς την αρετή και την αγιότητα, για να μπορεί να ζει σε αιώνια κοινωνία αγάπης μαζί Του. Και πως μπορεί να επιτευχθεί αυτό; Με τη σωστή χρήση των χαρισμάτων που έλαβε από τον Θεό. Κατ' ουσίαν τα χαρίσματα του «κατ' εικόνα» (Γεν. 1,26) είναι τα στοιχεία εκείνα που δίνουν στον άνθρωπο τη δυνατότητα να φτάσει στο «καθ' ομοίωση».



Ένα ακόμη χάρισμα, ένα δώρο του Θεού στον άνθρωπο είναι και ο γάμος. Πρόκειται για έναν δεσμό θεοσύστατο, βαθιά ριζωμένο μέσα στη δημιουργία, ο οποίος βασίζεται στην αμοιβαία έλξη και αγάπη του άνδρα και της γυναίκας. Δια μέσου του γάμου επιτυγχάνεται τόσο ο πολλαπλασιασμός και η

διαιώνιση του ανθρωπίνου γένους, όσο και η πνευματική τελείωση του ανθρώπου.

Η Εκκλησία, ως Σώμα Χριστού, αυτόν τον φυσικό δεσμό του άνδρα και της γυναίκας τον προσλαμβάνει, τον ευλογεί και τον αγιάζει. Έτσι, του δίνει μια ανώτερη προοπτική. Ποιο είναι το νόημα του γάμου και ποια η αληθινή προοπτική του θα τα δούμε ακολούθως:

α) Ο άνθρωπος από τη φύση του αποζητά την αγάπη. Αυτήν την ανάγκη την καλύπτει και την ικανοποιεί κατεξοχήν ο γάμος που είναι μια σχέση αμοιβαίας αγάπης. Στον χριστιανικό γάμο καλούνται οι σύζυγοι να ενωθούν ψυχοσωματικά σε τέτοιο βαθμό, ώστε να γίνουν «ένας άνθρωπος» (Γεν. 2,24 - Ματθ. 19,5). Η ένωση αυτή τελειοποιείται εν Χριστώ. Δηλαδή μέσα από τον κοινό πνευματικό αγώνα και τη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας (ιδιαίτερος με τη μετοχή στην Εξομολόγηση και τη Θεία Κοινωνία).

β) Η χριστιανική συζυγία ουσιαστικά είναι μια κοιτίδα που κυοφορεί μέσα της την αγάπη, για να την επεκτείνει στη συνέχεια και έξω από αυτήν: στα παιδιά που θα αποκτηθούν, στους άλλους ανθρώπους, στον Θεό. Ο γάμος είναι οδός πνευματικής τελείωσης που αποσκοπεί στη σωτηρία και τον αγιασμό του ανθρώπου. Είναι μέσον στην πορεία για τη Βασιλεία των Ουρανών.

γ) Η χριστιανική συζυγία συνιστά και μια συμπόρευση αλληλοβοήθειας στη ζωή. Ο ένας σύζυγος στηρίζει τον άλλον στις δυσκολίες, στις χαρές, στις λύπες. Όλα τα μοιράζονται από κοινού, αλλά δεν πορεύονται μόνοι τους. Δεν αντιμετωπίζουν μόνοι τις δοκιμασίες τους. Έχουν κραταίο βοηθό και αρωγό τον Χριστό που τους ενισχύει και τους στερεώνει σε ολόκληρη τη ζωή τους.

δ) Η ερωτική ένωση μέσα στον γάμο υπηρετεί κυρίως δύο σκοπούς. Αφενός ενισχύει την αγάπη, αφετέρου συμβάλει στην αναπαραγωγή. Ο άνθρωπος με την τεκνογονία γίνεται συνδημιουργός του Θεού και γεννά απογόνους όχι μόνο για τη διαδοχή του γένους, αλλά και για την πλήρωση της Βασιλείας των Ουρανών. Ο Θεός δεν έπλασε τον άνθρωπο για να ζήσει μόνο τα λιγοστά χρόνια του παρόντος βίου, αλλά για να κληρονομήσει ζωή αιώνια.

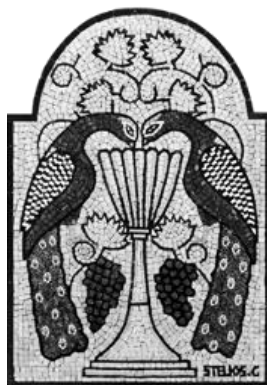
Ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός κατά την επίγεια παρουσία Του αναφέρθηκε πολλές φορές στην ιερότητα του γάμου. Δεν είναι τυχαίο ότι το πρώτο θαύμα Του ήταν η ευλογία στον γάμο της Κανά. Είναι μια πράξη του Κυρίου που εμπεριέχει σπουδαία θεολογικά νοήματα. Ο δε Απόστολος Παύλος επισημαίνει και ερμηνεύει τον βαθύ μυστηριακό χαρακτήρα του γάμου, συσχετίζοντας τη σχέση άνδρα και γυναίκας, με τη σχέση Χριστού και Εκκλησίας. Γι' αυτό και χαρακτηρίζει τον γάμο ως «μυστήριο μέγα!» (Εφεσ. 5,32).

Εξηγεί ότι όπως ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία, τη φρόντισε και θυσιάστηκε γι' αυτήν, έτσι οφείλει και ο άνδρας να αγαπά τη γυναίκα του, να τη φροντίζει όπως το σώμα του και να θυσιάζεται γι' αυτήν. Αλλά και όπως η Εκκλησία αγάπησε τον Χριστό και αφοσιώθηκε σε Αυτόν, έτσι και η γυναίκα να αφοσιώνεται ολοκληρωτικά στον άνδρα της.

Αυτός ο δυνατός πνευματικός δεσμός της δυσιαστικής αγάπης, της αφοσίωσης, της ασκήσεως, της ομοφροσύνης και της αμοιβαίας υποταγής των συζύγων, η τέλεια ψυχοσωματική ένωσή τους, εικονίζει και ενσαρκώνει αυτόν ακριβώς τον δεσμό του Χριστού με την Εκκλησία. Είναι λοιπόν ο γάμος μια «κατ' οίκον Εκκλησία», στην οποία οι σύζυγοι είναι άρρηκτα ενωμένοι με τον Χριστό και μεταξύ τους.

Ακόμη, η κοινωνία του γάμου προσομοιάζει με τη κοινωνία των προσώπων της Αγίας Τριάδας, αφού στον γάμο εκφράζεται μια ανάλογη αμοιβαιότητα και αντίδοση, η οποία ταυτόχρονα διατηρεί και αναδεικνύει τη μοναδικότητα και αξία του ανθρωπίνου προσώπου. Έτσι, η κοινωνία των συζύγων μέσα στο γάμο γίνεται προεικόνιση της κοινωνίας της Βασιλείας του Θεού.

Από τα προηγούμενα συμπεραίνουμε ότι ο γάμος δεν είναι απλά ένας κοινωνικός δεσμός ή ένα συμβόλαιο μεταξύ δύο ανθρώπων, αλλά μυστήριο ιερό που υπηρετεί την εν Χριστώ τελείωση και τη σωτηρία του ανθρώπου. Γι' αυτό ακριβώς τα πάντα μέσα στην τελετή, τα δαχτυλίδια, τα στέφανα, το κοινό ποτήρι, ο χορός του «Ησαΐα» με το ιερό Ευαγγέλιο να προπορεύεται και κυρίως η ένωση των χεριών κατά την οποία ενεργείται και πραγματώνεται το Μυστήριο, φανερώνουν και μαρτυρούν αυτή τη μεγάλη αλήθεια: ο γάμος είναι μια κοινή, ένδη πορεία που ξεκινά εδώ στη γη και οδηγεί στον Ουρανό...



Η ώρα η καλή!

